

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 738/2015
09.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.И., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Д.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 50/14 од 30.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 219/15 од 16.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.И., адв. Д.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 50/14 од 30.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 219/15 од 16.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 50/14 од 30.01.2015. године, окривљени И.И. оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. Кривичног законика, и осуђен на казну затвора у трајању од 20 година коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у изречену казну урачунава му се и време које је окривљени провео у екстрадиционом притвору у Републици Италији у периоду од 11.11.2013. године до 15.01.2014. године и у притвору од 16.01.2014. године па надаље до упућивања окривљеног на издржавање казне.

Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде као и на име трошкова кривичног поступка износ од 518.843,34 динара.

На основу члана 258. ЗКП оштећени В.А. упућен је на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 219/15 од 16.04.2015. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног И.И. и преиначена пресуда Вишег суда у Јагодини К 50/14 од 30.01.2015. године само у

делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Крагјевцу окривљеног И.И. за кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. Кривичног законика за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од 15 година у коју му се урачунава време проведено у екстрадиционом притвору у Републици Италији у периоду од 11.11.2013. године до 15.01.2014. године као и време проведено у притвору од 16.01.2014. године када је лишен слободе па надаље, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована и пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног И.И., адв. Д.А. поднео је захтев за заштиту законитости са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте пак укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.А., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности. У конкретном случају окривљеном И.И. решењем в.ф.председника Вишег суда у Јагодини II Су 14-1/14 од 15.01.2014. године, постављен је бранилац по службеној дужности, и за браниоца одређен адв. Д.А.

Имајући у виду да је кривични поступак према окривљеном И.И., правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који је окривљеног по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, који се према окривљеном водио због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. у вези члана 33. КЗ, то овај бранилац из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.